

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 8C/26/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815200815
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Šviderská
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2016:8815200815.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Silviou Šviderskou v právnej veci žalobcu: D. Č., F.. XX. XX. XXXX, Q. T. A. XXX/XX, R., zastúpeného: JUDr. Miloš Kaščák, advokát, advokátska kancelária Kalinčiakova 10, 093 01 Vranov nad Topľou, proti žalovaným: 1. F. E., S.. H., F.. XX. XX. XXXX, Q. T. A. XXX/XX, R., 2. E.. D. H., F.. XX. XX. XXXX, T. K. E., zastúpený kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, odbor sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, Námestie slobody 5, Vranov nad Topľou, o zapretie otcovstva, t a k t o

rozhodol:

Žalobu žalobcu **z a m i e t a** .

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov konania.

Štátu sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podaným návrhom domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd určil, že nie je otcom maloletého D. H., F.. XX. XX. XXXX narodeného z matky F. H., S.. H., F.. XX. XX. XXXX. Svoju žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou v 1. rade žili spolu asi po dobu 2 týždňov v spoločnej domácnosti niekedy v auguste 2012. Žalovaná sa po tomto krátkom spoluzití vrátila späť k svojim rodičom a spoluzitie s ním už neobnovila. Asi po mesiaci mu bolo z jej strany oznámené, že je tehotná. Dňa XX. XX. XXXX sa žalovanej narodil syn D. H.. V rodnom liste ako otec uvedený nebol. Žalovaná spočiatku tvrdila, že nevie uviesť meno otca. V septembri 2013 bol predvolaný na súd, aby podpísal nejaké papiere. Papiere podpísal, ale ani ich nečítal, nakoľko čítať nevie. Teraz už vie, že dňa 23. 09. 2013 pred Okresným súdom Vranov nad Topľou pod sp. zn. 9Po/12/2013 bolo podľa § 52 Zákona o rodine určené jeho otcovstvo k maloletému. Žalovaná všade rozpráva, že otcom dieťaťa nie je on, ale je ním D. M.. Žalobca žije v manželstve s G. Č. a majú spolu jedno dieťa.

2. Žalovaná v 1. rade so žalobou nesúhlasila. Zástupca žalovaného v 2. rade po vykonanom dokazovaní žiadal žalobu zamietnuť.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, svedkov, oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to pôrodopisom maloletého dieťaťa, znaleckým posudkom č. 11/2016 prof. RNDr. D. T., PhD., pripojenými spismi tunajšieho súdu sp. zn. 9Po/12/2013, 9P/198/2013 a na základe uvedeného zistil nasledujúci skutkový stav veci:

4. V konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 9Po/12/2013 žalobca uznal otcovstvo k maloletému D. H., F.. XX. XX. XXXX. Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 9P/198/2013-13 zo

dňa 20. 02. 2014 bol maloletý D. H. zverený do osobnej starostlivosti matky a otec zaviazaný platením výživného vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa, počnúc dňom 15. 04. 2013. Styk otca s maloletým dieťaťom bol upravený neobmedzene. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 18. 03. 2014.

5. Žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že so žalovanou žil v spoločnej domácnosti asi dva týždne u svojich rodičov niekedy počas leta. Počas tohto obdobia žili pohlavným životom. Po dvoch týždňoch žalovaná uviedla, že s ním žiť nechce a zo spoločnej domácnosti odišla. Potom čo žalobca podpísal na súde, že uznáva otcovstvo k maloletému synovi, začala matka žalovanej rozprávať, že on nie je otcom maloletého D.. Žalobca má tiež vedomosť o tom, že žalovaná udržiavala známosť so svojim bratancom D. M.. Žalobca s manželkou vychováva ich spoločné maloleté dieťa.

6. Žalovaná so žalobu nesúhlasila. Uviedla, že ich rodičia si priali, aby boli spolu, preto dňa 20. júla prišli na pytačky. Od tohto dátumu žili v spoločnej domácnosti. V septembri žalovaná zistila, že je tehotná. Do konca novembra ešte so žalobcom žili v spoločnej domácnosti. Následne v novembri bola hospitalizovaná v nemocnici a žalobca ju tam navštevoval. Koncom novembra sa rozišli. Ona odišla bývať k svojej matke. Žalobca ju navštevoval a snažil sa, aby prišla bývať späť k nemu. Po narodení dieťaťa sa žalobca o dieťa zaujímal. V súčasnosti si plní vyživovaciú povinnosť. V rozhodnom období sa intímne stýkala len so žalobcom, preto len on môže byť otcom tohto dieťaťa.

7. Svedkyňa L. Č., matka žalobcu, uviedla, že žalovaná v 1. rade žila s jej synom u nich asi mesiac. Prišla k nim bývať koncom júla asi dva roky dozadu. V mesiaci august spolu žili aj nežili. Možno žili spolu dva týždne, najviac mesiac. Má vedomosť o tom, že žalovaná mala v tom čase vzťah aj s iným mužom. V septembri žalovaná odišla z ich domu. Odkedy sa s ňou žalobca rozišiel, už ju nenavštevoval.

8. Svedok D. Č., otec žalobcu k veci uviedol, že má vedomosť o tom, že žalovaná bývala s jej synom u nich v spoločnej domácnosti v mesiaci júl 2012, bolo to koncom mesiaca. Bola u nich asi mesiac. Keď sa dozvedela, že je tehotná odišla od nich a už sa viac nevrátila.

9. Zo záverov znaleckého posudku č. 11/2016 zo dňa 03. 08. 2016 vypracovaného prof. RNDr. D. T., PhD. vyplýva, že na základe porovnania DNA profilov nie je možné vylúčiť otcovstvo D. Č.. Pravdepodobnosť otcovstva, vypočítaná na základe údajov o frekvencii vyšetrovaných znakov v našej populácii má číselnú hodnotu 927 252 159,5. Otcovstvo žalobcu k maloletému D. H. F. XX. XX. XXXX, možno preto pokladať za prakticky dokázané. Pri porovnaní genetických znakov dieťaťa D. H. a pravdepodobného otca D. Č.Á. bola zistená zhoda vo všetkých 16-tich testovaných genetických systémoch, čím bolo jeho otcovstvo k maloletému D. H. potvrdené.

10. Podľa § 93 ods. 1 Zákona o rodine, muž, ktorého otcovstvo bolo určené súhlasným vyhlásením rodičov, môže otcovstvo pred súdom zaprieť do troch rokov odo dňa jeho určenia, len ak je vylúčené, že by mohol byť otcom dieťaťa; táto lehota sa neskončí pred uplynutím troch rokov od narodenia dieťaťa.

11. V zmysle § 94 ods. 2 Zákona o rodine za otca sa považuje muž, ktorý s matkou dieťaťa súložil v čase, od ktorého neprešlo do narodenia dieťaťa menej ako stoosemdesiat a viac ako tristo dní, ak jeho otcovstvo nevylučujú závažné okolnosti.

12. V prejednávanej veci mal súd za preukázané, že k určeniu otcovstva voči maloletému dieťaťu došlo súhlasným vyhlásením rodičov pred súdom a to dňa 23. 09. 2013. V zákonom stanovenej lehote 3 rokov v zmysle § 93 ods. 1 Zákona o rodine podal otec maloletého žalobu o zapretie otcovstva. Zapietacia žaloba môže byť úspešná, pokiaľ bude preukázaná okolnosť vylučujúca, že by žalobca mohol byť otcom dieťaťa. V súdnom konaní nebola preukázaná žiadna okolnosť, ktorá by vylučovala otcovstvo žalobcu. Naopak znaleckým dokazovaním bolo jeho otcovstvo k maloletému Justínovi potvrdené, preto súd žalobu zamietol.

13. Podľa § 251 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

14. Podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania ak tento zákon neustanovuje inak.

15. Vzhľadom na vyššie citované zákonné ustanovenie súd nepriznal trovy konania žiadnemu z účastníkov.

16. V zmysle § 253 ods. 1 CSP, ak strana v konaní navrhne vykonanie dôkazu, s ktorým sú spojené výdavky, súd jej môže uložiť povinnosť zložiť preddavok. Podľa článku 3 ods. 1, 2 CMP ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

17. V súdnom konaní bolo nariadené znalecké dokazovanie na preukázanie dôvodnosti zapieracej žaloby. Žalobcoví bolo v konaní priznané oslobodenie od súdnych poplatkov, preto nebol zaviazaný na zloženie preddavku na vykonanie dôkazu. Po podaní znaleckého posudku bola odmena znalca vyplatená zo štátnych prostriedkov. Žalovaní boli v konaní úspešní, preto ich nebolo možné zaviazat' na náhradu trov štátu. Žalobcova sociálna situácia sa v priebehu súdneho konania nezmenila, naďalej je nezamestnaný a bez príjmu, preto ani jemu nemohla byť uložená povinnosť nahradiť štátu trovy konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde vo Vranov a nad Topľou písomne v dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 SCP). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť (§ 365 CSP) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.